

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 685/2530

องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์(กสท.) นาย ต๋วย หลักเพ็ชรจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 425, ป.อ. มาตรา 28, ป.พ.พ. มาตรา 425 ฉ, ป.พ.พ. มาตรา 852, ป.พ.พ. มาตรา 1536, พ.ร.บ.จัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2494 มาตรา 8, ป.พ.พ. มาตรา 850

ย่อ / หลักกฎหมาย

ลูกจ้างกระทำความผิดอาญา ศาลพิพากษาปรับ นายจ้างได้ชำระค่าปรับและค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีแทนลูกจ้าง แล้วลูกจ้างทำสัญญาประนีประนอมผ่อนชำระหนี้ดังกล่าวแก่นายจ้างแต่ไม่ชำระ ดังนี้แม้จะมีข้อสัญญาในสัญญาจ้างข้อ 11 ว่า หากลูกจ้างทำให้นายจ้างได้รับความเสียหายไม่ว่ากรณีใด ๆ ลูกจ้างยอมชดใช้จนครบถ้วน ก็ตามคดีที่นายจ้างฟ้องลูกจ้างให้ชำระหนี้ดังกล่าวก็มีใช่เป็นคดีเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามสัญญาจ้างแรงงานหรือข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างตามมาตรา 8(1) ทั้งมีใช่เป็นคดีอันเกิดแต่มูลละเมิดระหว่างนายจ้างและลูกจ้างสืบเนื่องจากข้อพิพาทแรงงานหรือเกี่ยวกับการทำงานตามสัญญาจ้างแรงงานตามมาตรา 8(5) แห่ง พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงานพ.ศ. 2522 เพราะการชำระค่าปรับเป็นหน้าที่ของลูกจ้าง นายจ้างหาจำต้องรับโทษปรับร่วมกับลูกจ้างไม่ นายจ้างจึงไม่มีอำนาจฟ้องเรียกให้ชำระหนี้ดังกล่าวเป็นคดีแรงงาน ลูกจ้างขับรถยนต์ขนรถยนต์ของบุคคลภายนอกโดยละเมิดตามทางการที่จ้างนายจ้างจึงต้องร่วมรับผิดชอบกับลูกจ้างในผลแห่งละเมิดนั้นตาม ป.พ.พ. มาตรา 425 จึงเป็นเรื่องที่ลูกจ้างได้กระทำให้ให้นายจ้างได้รับความเสียหายตามข้อ 11 ของสัญญาจ้างดังกล่าวแล้วคดีที่นายจ้างฟ้องเรียกเงินที่ตนได้ชำระแก่บุคคลภายนอกแทนลูกจ้างไปจึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามสัญญาจ้างแรงงานหรือข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างตามมาตรา 8(1) แห่ง พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. 2522 แม้ลูกจ้างยอมรับผิดและได้ทำสัญญาประนีประนอมและผ่อนชำระหนี้รายนี้ให้นายจ้างไว้ นายจ้างก็มีอำนาจฟ้องเป็นคดีแรงงานได้ โจทก์ฟ้องเรียกเงินที่โจทก์ต้องชำระให้แก่บุคคลภายนอกแทนจำเลยซึ่งเป็นลูกจ้างของโจทก์คืน ตามสัญญาจ้างแรงงานข้อ 11 ที่ว่า หากลูกจ้างทำให้นายจ้างได้รับความเสียหายไม่ว่ากรณีใด

คำพิพากษา

ฯ ลูกจ้างยอมชดใช้ให้จนครบถ้วนวันนัดพิจารณาจำเลยไม่มาศาลและไม่ยื่นคำให้การ ศาลแรงงานกลางจึงมีคำสั่งว่าจำเลยขาดนัด ให้นัดสืบพยานโจทก์ไปฝ่ายเดียวแล้วพิพากษาว่าระหว่างที่จำเลยเป็นลูกจ้างโจทก์ได้ก่อความเสียหายแก่โจทก์รวม 8 ครั้ง สำหรับความเสียหายครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สองโจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องต่อศาลแรงงานกลาง คงให้จำเลยใช้ค่าเสียหายครั้งที่สามถึงครั้งที่แปดพร้อมดอกเบี้ย ค่าขออื่นของโจทก์ให้ยก โจทก์อุทธรณ์ต่อศาลฎีกาศาลฎีกาแผนกคดีแรงงานวินิจฉัยว่า "คดีสำหรับจำนวนค่าเสียหายตามฟ้องครั้งที่สามถึงครั้งที่แปดรวม 6 ครั้ง เป็นเงินจำนวน 5,927 บาท 50 สตางค์ เป็นอันยุติตามคำพิพากษาศาลแรงงานกลาง คดีมีปัญหาวินิจฉัยตามอุทธรณ์โจทก์เป็นประการแรกว่า ความเสียหายตามฟ้องครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สองซึ่งโจทก์ต้องจ่ายค่าเสียหายแทนไปทั้งสองครั้งรวมเป็นเงิน 19,980 บาท แต่จำเลยได้ผ่อนชำระให้โจทก์บ้างแล้ว คงเหลืออีก 14,681 บาท ทั้งสองกรณีนี้เป็นความเสียหายที่เกิดขึ้นด้วยสิทธิหรือหน้าที่ตามสัญญา

จ้างแรงงาน ซึ่งลูกจ้างได้ปฏิบัติฝ่าฝืนข้อบังคับของโจทก์และด้วยความประมาทเลินเล่ออันเป็นเหตุ
ก่อให้เกิดโจทก์ผู้เป็นนายจ้างได้รับความเสียหายตามสัญญาข้อ 7 ที่จำเลยยอมรับว่าจะปฏิบัติ
ตามคำสั่งและระเบียบข้อบังคับขององค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์โดยเคร่งครัดตลอดไปทั้งสิ้น
และข้อ 11 ที่ว่าเมื่อจำเลยได้รับการบรรจุเข้าทำงานในองค์การฯ แล้ว หากจำเลยได้กระทำให้
องค์การได้รับความเสียหายไม่ว่ากรณีใดจำเลยยอมชดใช้จนครบถ้วน พิเคราะห์แล้วสำหรับ
ความเสียหายครั้งที่หนึ่งตามฟ้องจำนวน 10,480 บาทนั้น คดีได้ความตามที่ศาลแรงงานกลางฟัง
ข้อเท็จจริงว่าจำเลยได้กระทำความผิดอาญา ศาลพิพากษาปรับจำเลย จำเลยไม่มีเงินชำระค่าปรับ
โจทก์จึงได้ชำระค่าปรับและค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีแทนจำเลยไปก่อน โดยสืบเนื่องจากคำฟ้อง
ที่ว่าจำเลยได้นำรถยนต์ของโจทก์ไปรับจ้างบุคคลภายนอกบรรทุกไม้ที่ผิดกฎหมายโดยผลการ
ศาลฎีกาเห็นว่าแม้จำเลยผู้เป็นลูกจ้างของโจทก์จะได้ทำความตกลงกับโจทก์ตามเอกสารหมายเลข จ.2
(เอกสารท้ายฟ้องหมายเลข 2) ข้อ 7 และข้อ 11 ตามอุทธรณ์ของโจทก์โดยเฉพาะข้อ 11 ที่ว่า เมื่อ
จำเลยได้รับการบรรจุเข้าทำงานกับโจทก์แล้ว หากจำเลยได้กระทำให้โจทก์ได้รับความเสียหายไม่ว่า
กรณีใด ๆ จำเลยยินยอมชดใช้จนครบถ้วนก็ตาม แต่การชำระเงินค่าปรับตามคำพิพากษาเป็น
หน้าที่ของจำเลยจะต้องชำระต่อศาลตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 28 โจทก์ผู้เป็นนายจ้าง
หาจำต้องรับโทษปรับอันเป็นโทษทางอาญาร่วมกับจำเลยด้วยไม่ การที่โจทก์ในฐานะนายจ้างชำระ
ค่าปรับและค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีไปก่อนโดยจำเลยทำสัญญาประนีประนอมผ่อนชำระหนี้แก่
โจทก์แล้วผิดนัดชำระหนี้ ก็มีใช้กรณีละเมิดระหว่างนายจ้างและลูกจ้างซึ่งโจทก์ต้องรับผิดชอบ
จำเลยในผลแห่งละเมิดซึ่งจำเลยได้กระทำไปในทางการที่จ้าง ตาม
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 425 ฉะนั้นค่าเสียหายครั้งที่หนึ่งที่โจทก์ฟ้องจึงมิใช่
เป็นคดีเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามสัญญาจ้างแรงงาน หรือข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างตาม
มาตรา 8(1) ทั้งมิใช่เป็นคดีอันเกิดแต่มูลละเมิดระหว่างนายจ้างและลูกจ้างสืบเนื่องจาก
ข้อพิพาทแรงงานหรือเกี่ยวกับการทำงานตามสัญญาจ้างแรงงานตามมาตรา 8(5) แห่ง
พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. 2522 ดังนั้นที่
ศาลแรงงานกลางพิพากษาว่าความเสียหายครั้งที่หนึ่งมิใช่เป็นคดีแรงงาน โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องต่อ
ศาลแรงงานกลางนั้นศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ข้อนี้ฟังไม่ขึ้นส่วนความเสียหายครั้งที่
สองตามฟ้องเป็นเงินจำนวน 4,200 บาทศาลแรงงานกลางฟังข้อเท็จจริงว่าจำเลยขับรถยนต์ของ
โจทก์ด้วยความประมาทเลินเล่อเฉี่ยวรถยนต์บุคคลภายนอกได้รับความเสียหาย และโจทก์ได้จ่าย
ค่าเสียหายจำนวน 5,500 บาทแก่เจ้าของรถยนต์แทนจำเลยโดยสืบเนื่องจากคำฟ้องที่ว่า จำเลย
ได้รับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาให้นำรถของโจทก์ไปที่หน่วยช่าง เหตุเกิดระหว่างทางที่นำรถไปหน่วย
ช่างพิเคราะห์แล้ว จำเลยเป็นลูกจ้างของโจทก์ โดยจำเลยได้ทำความตกลงกับโจทก์ตามข้อ 11 ของ
เอกสารหมายเลข จ.2 ไว้ว่าเมื่อจำเลยได้รับการบรรจุเข้าทำงานกับโจทก์แล้ว หากจำเลยได้กระทำให้
โจทก์ได้รับความเสียหายไม่ว่ากรณีใด ๆ จำเลยยินยอมชดใช้จนครบถ้วน ศาลฎีกาเห็นว่าจำเลยได้
กระทำละเมิดต่อเจ้าของรถยนต์คันหมายเลขทะเบียน 1ง-2910ตามทางการที่จ้างของโจทก์ผู้เป็น
นายจ้างโจทก์ต้องร่วมรับผิดชอบกับจำเลยในผลแห่งละเมิดซึ่งจำเลยได้กระทำไปในทางการที่จ้างนั้น
ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 425 จึงเป็นเรื่องที่จำเลยได้กระทำให้โจทก์ได้รับ
ความเสียหายตรงตามข้อ 11 เอกสารหมายเลข จ.2 แล้วกรณีจึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่
ตามสัญญาจ้างแรงงานหรือข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างตามมาตรา 8(1) แห่งพระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. 2522 ศาลแรงงานกลางจึงมีอำนาจพิจารณา

พิพากษา อุทธรณ์ของโจทก์ข้อนี้ฟังขึ้นและข้อเท็จจริงได้ความตามคำวินิจฉัยของศาลแรงงานกลางว่าจำเลยยอมรับผิดและได้ทำหนังสือสัญญาประนีประนอมและผ่อนชำระหนี้ครั้งที่สองนี้จำเลยจึงเป็นลูกหนี้โจทก์ตามฟ้อง โจทก์จึงมีสิทธิเรียกร้องจากจำเลยได้ส่วนที่โจทก์อุทธรณ์อีกประการหนึ่งว่า โจทก์มีสิทธิเรียกดอกเบี้ยจากต้นเงินจำนวน 5,927.50 บาท ที่จำเลยจะต้องใช้แก่โจทก์นับแต่วันที่ 31 พฤษภาคม 2527 อันเป็นวันที่จำเลยถูกเลิกจ้างเป็นต้นไปโดยถือว่าวันที่จำเลยถูกเลิกจ้างเป็นวันผิดนัดชำระหนี้ นั้น เห็นว่า อุทธรณ์ของโจทก์ข้อนี้หาไม่มีกฎหมายใดสนับสนุนไม่ เมื่อคดีนี้ศาลแรงงานกลางฟังข้อเท็จจริงว่าไม่ปรากฏว่าจำเลยผิดนัดเมื่อใดโจทก์ย่อมมีสิทธิเรียกให้จำเลยชำระดอกเบี้ยนับแต่วันฟ้องเท่านั้นอุทธรณ์ของโจทก์ข้อนี้ฟังไม่ขึ้นพิพากษาแก้เป็นว่าให้จำเลยชดใช้เงินอีกจำนวนหนึ่งเป็นเงิน 4,200 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีนับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระแก่โจทก์เสร็จ นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลแรงงานกลาง".

องค์คณะ

สินวล คงลาภ · จุฑา จันทรวงศ์ · มาโนช เพียรสนอง

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← [deka.supremecourt.or.th · https://thaideka.online/deka/685/2530](https://thaideka.online/deka/685/2530)